Written by தி.திருக்குமரன்
Thursday, 09 July 2009 12:09 - Last Updated Tuesday, 14 June 2011 06:25

கண்ணுருட்டிக் கண்ணுருட்டிக்
களவாய் எனை எடுத்து
உன்னிலனெை இறுக்கி
ஒட்ட வதைத்துயிர் குடித்து
ஏனனெ்றே விளங்காமல்
எனயைெறிந்து நீ பரோக
நான் நின்று நடுத்தரெுவில்
அழுவனனெ்றா நினதைத்தாய்?

பரோ.....

மண்ணளவும் கவலயைில்லை!
மரித்தது பரோல் ஆனாலும்
எண்ணி இதபைப்பற்றிக் கவலயைுறனே்.
வாழ்வரோட்டம்
என்னை இரும்பாக மாற்றும்தான்!
ஆனாலும்......,
கடல் பார்க்க, மரம் பார்க்க
நாம் பரோன இடம் பார்க்க,
சரொன்ன கதை எல்லாம்
சுத்திவரும்.
பரோகட்டும்!

மனக்கரொதிப்பு, உடற்கரொதிப்பு
எல்லாமரே உன்னிடத்தில்
தினம் தினம் நான் சமர்ப்பித்து
திருப்தி அடைந்த சுகம்
இனியில்லை என்றாலும்,
எனக்கனெ்ன இது பரெிய
பனிப்பரோ?
"மறக்காமல் தினம் உருகிச்சாவதற்கு"
விதி வந்துந்தி எமை
வறோக்கி....,
இன்னரொரு கை
உன் மீது தரொடுவதற்கு உரிமை கரொண்டால்...?

நான் 'பரிசாய்'
நரொந்தரொடிந்து பரோகனே்!?
நகெிழனே்!?
இருந்தாலும்......

சின்னக்கண் கலக்கம்,
தரொண்டை அடைத்தபடி
சரொற்கள் வரமறுக்கும்.

Written by தி.திருக்குமரன்
Thursday, 09 July 2009 12:09 - Last Updated Tuesday, 14 June 2011 06:25

நெற்றிச் சுருக்கு விழும்,
நெஞ்சடைக்கும், வாய் குளறும்.
பற்றுதல் அற்றுப்போம்!
பார்வைத்திரை நடுங்கும்.

'சற்றுக் காலத்தில் என்
சாவோடிவை போகும்'
சிற்றினப் பிரிவில்லை
என அறிவேன். என்றாலும்
மற்ற மனிசரைப் போல்
கவலையுறேன்.
நீ போடி.

□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□.
"□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□".